

VANNESTE, Jules, priester (Roeselare 23 augustus 1884).

Zoon uit een groot gezin; hij studeerde aan het Klein Seminarie te Roeselare en het Groot Seminarie in Brugge. In 1910 werd hij tot priester gewijd en datzelfde jaar benoemd tot leraar aan het college in Poperinge, waar hij in 1911 subregent werd. Toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak, nam hij vrijwillig dienst als aalmoezenier bij het veldleger. De ellende en de verwaarlozing van de Vlaamse soldaten maakten hem Vlaams en sociaal bewust. Aan het front leerde hij o.m. luitenant Joris van Severen kennen, die een zijner officieren was. Hij sloot zich aan bij de sociaal-culturele actie in de geest van Frans Daels en Cyriel Verschaeve en gaf het frontblaadje *De Poperingsche Keikop* uit. Na zijn demobilisatie, in 1919, werd hij pastoor van het totaal verwoeste dorp Boezinge, bij Ieper. Hij speelde een grote rol in de wederopbouw van de streek en bleef 50 jaar pastoor in Boezinge, waar hij nu met rust is. Vanneste maakte van 't begin af deel uit van het IJzerbedevaartcomité. Op de tweede bijeenkomst aan de IJzer, bij de hulde aan de gebroeders Van Raemdonck, die de definitieve start van de bedevaarten betekende, droeg hij de H. Mis op en hield een kanselrede over de noodzakelijke „broederlijkheid” van de Vlamingen. Vele malen leidde hij het godsdienstig gedeelte van de bedevaart. Buitendien trad hij vaak persoonlijk op om „Vlaams recht” te verkrijgen.

LITERATUUR : *Vlaamse Kop*, in *Ons Volk Ontwaakt* (1920);
- *Kerk en Leven* (augustus 1969). GASTON DURNEZ